

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 116.634 van 3 maart 2003  
in de zaak A. 72.534/IX-2702.**

In zake :       Jean-Pierre WYSEURE,  
                  die woonplaats kiest bij  
                  advocaat G. VAN KEER,  
                  kantoor houdende te BERLARE,  
                  Donklaan 77/12

tegen :

het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van  
ROESELARE.

---

**DE RAAD VAN STATE, IXe K A M E R,**

Gezien het verzoekschrift dat Jean-Pierre WYSEURE op 17 december 1996 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing genomen op 30 oktober 1996 door de raad voor maatschappelijk welzijn van Roeselare waarbij Eddy DECOENE bevorderd wordt tot directeur van het ziekenhuis, met ingang van 1 november 1996;

Gelet op het arrest nr. 66.636 van 9 juni 1997 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen;

Gezien het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging ingediend op 9 juli 1997 door verzoeker;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd  
R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de beschikking van 26 maart 2001 die de neerlegging ter  
griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de  
laatste memorie van verzoeker, die tevens het verzoek tot voortzetting van de  
rechtspleging bevat, en de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 7 november 2002 waarbij de  
terechtzitting bepaald wordt op 9 december 2002;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. VAN KEER, die  
verschijnt voor verzoeker, en van juridisch adviseur T. DOCHY, die verschijnt voor  
de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd  
R. VAN DER GUCHT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van  
State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen  
worden samengevat :

1.1. Op 24 januari 1996 besluit de raad voor maatschappelijk welzijn van Roeselare de betrekking van directeur van het ziekenhuis bij het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn - hierna: OCMW - vacant te verklaren en bij bevordering te laten begeven door het in vast verband in dienst zijnde personeel. Tevens stelt de raad de bevorderingsvoorwaarden vast.

1.2. Met een nota van 29 januari 1996 wordt verzoeker, evenals de overige vastbenoemde personeelsleden van niveau A van het OCMW, ervan in kennis gesteld "dat de betrekking van directeur ziekenhuis te begeven is onder de vorm van bevordering door het in dienst zijnde personeel". Dezelfde nota deelt voorts de bevorderingsvoorwaarden, het examenprogramma en de vereisten met betrekking tot de kandidatuurstelling mede.

1.3. Met een brief van 5 februari 1996 stelt verzoeker zich kandidaat voor de betrekking van directeur van het ziekenhuis.

Zich beroepend op de artikelen 189 en 190, § 5, van het organiek administratief statuut van het personeel van het OCMW van Roeselare, vastgesteld door de raad voor maatschappelijk welzijn bij besluit van 19 april 1995 en gewijzigd bij besluit van 4 oktober 1995, stelt verzoeker dat hij onbeperkt in de tijd vrijgesteld is van het bevorderingsexamen voor de betrekking van directeur van het ziekenhuis.

1.4. Met een brief van 28 februari 1996 vragen de voorzitter en de secretaris van het OCMW het advies van het provinciebestuur van West-Vlaanderen over het standpunt van verzoeker dat hij vrijgesteld is van het bevorderingsexamen.

1.5. Met een brief van 13 maart 1996 antwoordt de gouverneur dat verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden om zich te kunnen beroepen op de overgangsregelen vervat in de artikelen 189 en 190, § 5, van het administratief statuut.

1.6. Tijdens zijn vergadering van 20 maart 1996 beslist de raad voor maatschappelijk welzijn aan de overwegingen van zijn besluit van 24 januari 1996 tot

openverklaring van de betrekking van directeur van het ziekenhuis en tot vaststelling van de bevorderingsvoorwaarden voor deze betrekking, het volgende toe te voegen :

"Gelet op het nieuw administratief statuut van toepassing op het personeel van het OCMW met ingang van 01.07.1995, inzonderheid op deel X : Overgangsbepalingen".

1.7. Met een brief van 25 maart 1996 delen de secretaris en de voorzitter van het OCMW van Roeselare aan verzoeker het sub 1.5. vermelde antwoord van de gouverneur mede dat verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden om zich te kunnen beroepen op de overgangsregelen vervat in de artikelen 189 en 190, § 5, van het administratief statuut.

Met een afzonderlijke brief van dezelfde datum wordt verzoeker door de secretaris en de voorzitter uitgenodigd voor de proeven van het niet-vergelijkend bevorderingsexamen, namelijk een psychotechnische proef op 26 april 1996, een schriftelijke proef op 3 mei 1996 en een mondelinge proef op 14 mei 1996.

Verzoeker neemt evenwel niet deel aan die proeven.

1.8. Met een brief van 15 april 1996 geeft de provinciegouverneur "...in kennis gesteld van een commentaar op deze brief (van 13 maart 1996) waar er sprake van is dat aan mij verkeerde informatie werd doorgegeven ..." nadere uitleg omtrent het standpunt ingenomen in de brief van 13 maart 1996, dat hij bevestigt.

1.9. Op 6 mei 1996 dient verzoeker bij de Raad van State een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en een vordering tot nietigverklaring in van :

"de beslissing dd. 24 januari 1996 van de Raad voor Maatschappelijk Welzijn bij het OCMW te Roeselare waarbij werd openverklaard de betrekking van directeur ziekenhuis bij bevordering te begeben door het in dienst zijnde personeel, juncto de beslissing van diezelfde Raad dd. 29 januari 1996, op dezelfde datum ter kennis gebracht aan verzoeker, waarbij als bevorderingsvoorwaarde o.m. wordt gesteld dat de kandidaten moeten slagen voor een gewoon examen, juncto de beslissing dd. 20 maart 1996 van dezelfde

Raad, op dezelfde datum ter kennis gebracht aan verzoeker, waarbij de data voor de opeenvolgende proeven voor het niet-vergelijkend bevorderingsexamen worden bekendgemaakt, nl. resp. op 26 april, 3 mei en 14 mei 1996".

1.10. Bij arrest nr. 62.554 van 15 oktober 1996 verwerpt de Raad van State het annulatieberoep omdat het kennelijk niet ontvankelijk is. Bij arrest nr. 62.555 van dezelfde datum verwerpt de Raad van State tevens de vordering tot schorsing die als accessorium van de hoofdvordering eveneens kennelijk niet ontvankelijk is.

1.11. Op 30 oktober 1996 besluit de raad voor maatschappelijk welzijn van Roeselare, in geheime stemming en met eenparigheid, Eddy DECOENE, directeur nursing 1ste klasse, met ingang van 1 november 1996 te bevorderen tot directeur van het ziekenhuis.

Het is die beslissing waarvan verzoeker thans de nietigverklaring vordert.

1.12. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van dezelfde beslissing wordt door de Raad van State verworpen bij arrest nr. 66.636, van 9 juni 1997, omdat de dreiging van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet was aangetoond.

## 2. Over de gegrondheid van het annulatieberoep.

2.1.1. Overwegende dat verzoeker in een eerste middel de schending aanvoert van de artikelen 189 en 190, § 5, van het organiek administratief statuut van het OCMW van Roeselare; dat hij betoogt dat hij het examen van het niveau A heeft afgelegd en hiervoor geslaagd is, zodat hij in aanmerking kwam voor bevordering in niveau 1; dat het bewijs dat verzoeker wel degelijk aan de benoemingsvoorwaarden voor een functie in niveau 1 voldoet, volgens hem geleverd wordt doordat hij

achtereenvolgens - met vrijstelling van bevorderingsexamen - als kandidaat werd aangenomen voor de functie van OCMW-secretaris in 1977, voor directeur ziekenhuis in 1979, voor OCMW-ontvanger in 1986 en voor afdelingschef in 1990, graden die hoger waren dan de thans te begeven functie, waarbij telkens echter een andere kandidaat werd bevorderd; dat verzoeker voorts uiteenzet dat het vorig statuut noch melding maakte van beperkingen van een bevorderingsexamen noch van het feit dat het bevorderingsexamen uitgeschreven naar aanleiding van de vacante plaats van bureauchef slechts eenmalig zou kunnen worden aangewend, dat nu hij geslaagd is voor een bevorderingsexamen in niveau A, zijnde voor een graad van een hoger niveau, verzoeker volgens de bepalingen van het statuut zijn aanspraken behoudt op bevordering, gezien hij precies beschikt over de vereiste bekwaamheidsakte, zoals bedoeld in artikel 190, § 5, van het statuut; dat volgens verzoeker hij derhalve ten onrechte werd gevraagd deel te nemen aan de bevorderingsexamens om te kunnen voorkomen op de stembiljetten; dat verzoeker met betrekking tot het advies van 13 maart 1996 van de provinciegouverneur, verduidelijkt door de brief van 15 april 1996, dat blijkbaar het standpunt van de verwerende partij heeft gedetermineerd, opmerkt dat in de eerstgenoemde brief bij het aanhalen van artikel 190, § 5, een belangrijke zin was weggelaten terwijl naderhand in de brief van 15 april 1996 dat artikel werd aangevuld en verder werd gesteld : dat hij bij vroegere kandidaturen geen vrijstellingen kon gehad hebben, en dat hieruit duidelijk blijkt dat de gouverneur misleid werd en er niet van op de hoogte was dat verzoekers vier vorige kandidaatstellingen van achtereenvolgens secretaris, ziekenhuisdirecteur, ontvanger en afdelingschef van het OCMW destijds wel aanvaard werden;

2.1.2. Overwegende dat de door verzoeker ingeroepen bepalingen van het organiek administratief statuut van het OCMW van Roeselare als volgt luiden :

“Artikel 189. Het personeelslid dat geslaagd is voor een bevorderingsexamen voor verhoging in graad in hetzelfde niveau of voor een graad van een hoger niveau, waarvan volgens zijn vorig statuut de gunstige uitslag onbeperkt geldt,

behoudt zijn aanspraken op bevordering. Het personeelslid dat opgenomen is in een bevorderingsreserve voor een bepaalde graad, behoudt voor de duur ervan zijn aanspraak op bevordering tot die graad voor zover die in de personeelsformatie is behouden.

Artikel 190. (...) § 5. Het personeelslid dat naar aanleiding van een vacature op grond van een bijzondere bekwaamheidsakte werd vrijgesteld van een bevorderingsexamen voor verhoging in graad in hetzelfde niveau of voor een graad van een hoger niveau en als dusdanig volgens zijn vorig statuut moet geacht worden voor de bevordering blijvend in aanmerking te komen, behoudt zijn aanspraken op die bevordering.";

2.1.3. Overwegende dat verzoeker in artikel 189 ten onrechte leest dat het slagen voor een bevorderingsexamen voor verhoging in graad naar een graad van een hoger niveau, ook geldt voor de andere graden van dat hoger niveau; dat artikel 189 nochtans duidelijk slaat op de welbepaalde graad waarvoor de betrokkene met gunstig gevolg het bevorderingsexamen heeft afgelegd; dat in het geval van verzoeker dit betekent dat hij, als geslaagd in 1971 voor het bevorderingsexamen tot bureauchef, wat een graad was behorende tot een hoger niveau dan de graad die verzoeker destijds bekleedde, ook nu nog in aanmerking zou komen om tot bureauchef te worden benoemd, indien hij intussen niet effectief die bevordering had gekregen; dat dit in 1975 is gebeurd en welbepaald met vrijstelling van het bevorderingsexamen omdat verzoeker het reeds in 1971 had afgelegd; dat hij zich nu niet meer op de toepassing van artikel 189 kan beroepen met het oog op de bevordering in een andere graad, waarvoor dat bevorderingsexamen niet gold; dat ook artikel 190, § 5, door verzoeker niet dienstig kan worden ingeroepen omdat hij niet aantoont dat hij beschikt over een bijzondere bekwaamheidsakte - waarmee blijkbaar iets anders wordt bedoeld dan het slagen voor een bevorderingsexamen - waardoor hij is vrijgesteld van het examen voor bevordering in de graad van ziekenhuisdirecteur; dat hij weliswaar betoogt dat zijn kandidaatstelling voor die graad in het verleden reeds in aanmerking werd genomen, doch ook hier niet blijkt en de verwerende partij overigens betwist, dat toentertijd de kandidaten voor de benoeming tot ziekenhuisdirecteur dienden te slagen voor een specifiek bevorderingsexamen; dat uit de bewoordingen van de hiervoor onder 1.8. vermelde

brief kan worden afgeleid dat de gouverneur terdege de precieze situatie van verzoeker kende; dat het middel niet gegrond is;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker als tweede en derde middel schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur “patere legem quam ipse fecisti”, respectievelijk gelijkheidsbeginsel en rechtvaardigheidsbeginsel aanvoert; dat hij uiteenzet met betrekking tot het tweede middel dat in de artikelen 189 en 190, § 5, van het organiek administratief statuut de raad voor maatschappelijk welzijn zelf gesteld heeft dat de personeelsleden geslaagd voor een bevorderingsexamen voor een graad in hetzelfde niveau of voor een graad van een hoger niveau, hun aanspraken op bevordering behouden en dat een personeelslid dat op grond van een bijzondere bekwaamheidsakte werd vrijgesteld van een bevorderingsexamen voor verhoging in graad of voor een graad van een hoger niveau en aldus geacht moet worden volgens zijn vorig statuut blijvend in aanmerking te komen voor de bevordering, zijn aanspraken op die bevordering behoudt en dat de raad voor maatschappelijk welzijn de regels die hij aldus zelf heeft uitgevaardigd diende te respecteren en derhalve verzoeker vrij diende te stellen van het bevorderingsexamen voor directeur; dat verzoeker ook nog aanstipt dat in artikel 190, § 5, de nadruk wordt gelegd op "het hebben van vroegere geldige kandidaturen", in casu, voor verzoeker, die van directeur, dat het niet opgaat dat hij in 1979 geldig kandidaat was en het nu plots niet meer zou zijn; dat hij verwijst naar een bevordering tot administratief medewerker of tot administratief dienstchef waarbij artikel 190, § 5, van toepassing verklaard zou zijn; dat hij met betrekking tot het derde middel aanvoert dat in een gelijk geval, waarbij een administratief medewerker werd bevorderd tot dienstchef wel degelijk een beroep kon worden gedaan op de artikelen 189 en 190, § 5, van het organiek administratief statuut;

2.2.2. Overwegende dat bij de behandeling van het eerste middel is uitgemaakt dat de ingeroepen statuutsbepalingen niet de draagwijdte hebben die verzoeker eraan toeschrijft; dat dan ook geen schending van het beginsel patere

legem quam ipse fecisti kan worden ontwaard in het feit dat ze op verzoeker niet toegepast worden zoals hij dat wenst; dat, daargelaten de vraag of de aangehaalde bevorderingen tot administratief dienstchef of tot administratief medewerker wel analoog waren - de verwerende partij stelt dat in het ene geval het ging om een vrijstelling, in niveau 2, wegens het bezit van een bepaald diploma en in het andere geval om de toepassing van een andere bepaling dan artikel 190, § 5 - het feit dat in andere gevallen een verordening verkeerd werd toegepast geen rechtvaardiging kan vormen voor een vernieuwde onwettige toepassing; dat het tweede en het derde middel niet gegrond zijn;

2.3.1. Overwegende dat verzoeker in een vierde middel de schending aanvoert van de motiveringsplicht doordat de raad voor maatschappelijk welzijn blijkens de bestreden beslissing verzoeker niet heeft opgenomen als kandidaat op de stembiljetten en niet uiteengezet heeft waarom hij verzoeker - die nochtans op volkomen geldige wijze zich kandidaat had gesteld en voldeed aan de voorwaarden - als kandidaat uitsloot voor de betrekking van ziekenhuisdirecteur, ofschoon de raad nooit een beslissing heeft genomen om zijn kandidatuur te weren; dat volgens hem alles nochtans te maken heeft met een brief getekend door de voorzitter en de secretaris van het OCMW "namens het OCMW" en dit naar aanleiding van het bewuste "advies" van de gouverneur van 25 maart 1996; dat hij erop wijst dat bij de openverklaring van de plaats van directeur van het stedelijk ziekenhuis bij bevordering, bij beslissing van de OCMW-raad van 24 januari 1996, hij de enige kandidaat was die reeds een geldige kandidatuur had voor directeur van het stedelijk ziekenhuis en ook de enige kandidaat die ook reeds geldige kandidaturen kan voorleggen voor de hogere functies van OCMW-secretaris en OCMW-ontvanger, dat wat de titels betreft hijzelf de graad van bureauchef heeft en in het bezit is van een graduaat economisch hoger onderwijs en een diploma hogere cyclus bestuursrecht, dat hij voorts de oudste in jaren was, met het meeste aantal jaren ervaring in niveau A en in zowel ziekenhuis- als OCMW-dienst en hij bij zijn evaluatie van 15 februari 1996 een gunstige beoordeling had gekregen; dat volgens verzoeker de bestreden

beslissing geen motivering bevat met betrekking tot zijn aanspraken hoewel, gezien de voorgeschiedenis, het aangewezen was omtrent de interpretatie door de raad voor maatschappelijk welzijn van de artikelen 189 en 190, § 5, de beslissing tot benoeming uitvoerig te motiveren; dat volgens hem het ten onrechte is dat zijn kandidatuur niet in aanmerking werd genomen, wijl artikel 190, § 5, stelt dat het personeelslid dat naar aanleiding van een vacature (in verzoekers geval: OCMW-secretaris, OCMW-ontvanger, directeur van het ziekenhuis en afdelingschef) op grond van een bijzondere bekwaamheidsakte werd vrijgesteld van een bevorderingsexamen als dusdanig volgens zijn vorig statuut moet worden geacht voor de bevordering blijvend in aanmerking te komen; dat hij erop wijst dat in artikel 190, § 5, de nadruk ligt op "het hebben van vroegere geldige kandidaturen", dat daarbij komt dat het vorige statuut noch melding maakt van beperkingen van een bevorderingsexamen noch dat het bevorderingsexamen uitgeschreven naar aanleiding van de vacante plaats van bureauchef maar eenmalig mag worden gebruikt en dat artikel 40, A, d, van het oude statuut immers bepaalt : "tot de graad van bureauchef kunnen worden bevorderd, mits vooraf geslaagd te zijn in het examen voor overgang naar het hoger niveau 1";

2.3.2. Overwegende dat in het middel zowel de schending van de formele motiveringsplicht als de onjuistheid van de inhoudelijke motieven om verzoekers kandidaatstelling niet in aanmerking te nemen -blijkende uit het feit dat zijn naam niet voorkwam op de stembiljetten die in de raad voor maatschappelijk welzijn werden gebruikt- worden aangevoerd; dat wat het eerste betreft verzoeker, die trouwens zijn middel heeft geformuleerd vooraleer inzage te hebben gekregen van de volledige tekst van de bestreden beslissing, geen belang heeft om de schending van de formele motiveringsplicht aan te voeren aangezien hij zeer goed wist waarom zijn kandidatuur niet in aanmerking werd genomen, namelijk omdat de verwerende partij van oordeel was dat hij zich niet op een vrijstelling van het examen kon beroepen, wat hem met een brief van 25 maart 1996 was medegedeeld; dat hij naar de mening van de verwerende partij aldus niet aan de voorwaarden voor benoeming voldeed, zodat de leden van de raad niet geldig voor hem konden stemmen, wat logischerwijze

meebrengt dat zijn naam niet op de stembiljetten vermeld werd; dat de vraag of de raad voor maatschappelijk welzijn zelf uitdrukkelijk een beslissing heeft genomen om de artikelen 189 en 190, § 5, in een voor verzoeker ongunstige zin te interpreteren in dezen niet relevant is omdat hoe dan ook de eindbeslissing -de benoeming- die beslissing impliciet bevat en de eventuele onwettigheid van de eindbeslissing steeds kan worden aangevoerd op grond van die vermeende onregelmatigheid; dat wat de vraag betreft of verzoekers kandidaatstelling terecht onontvankelijk werd verklaard, verwezen dient te worden naar de bespreking van de vorige middelen, waar die vraag bevestigend is beantwoord; dat bijkomend moet worden vastgesteld dat het door verzoeker aangehaalde artikel 40, A, d, van het vroegere statuut ook niet bepaalt dat wie vooraf geslaagd was voor het examen voor overgang naar het hoger niveau daardoor tot andere graden dan die van bureauchef kan worden bevorderd; dat iemand die, zoals verzoeker, doordat hij niet aan het verplichte bevorderingsexamen heeft deelgenomen niet aan de benoemingsvoorwaarden voldoet, zich niet kan beroepen op een gebrek aan vergelijking van zijn titels en verdiensten met die van de andere kandidaten; dat het middel niet gegrond is,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

Het beroep wordt verworpen.

**Artikel 2.**

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drie maart 2000 en drie, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

|        |                     |                  |
|--------|---------------------|------------------|
| de HH. | J. DE BRABANDERE,   | kamervoorzitter, |
|        | L. HELLIN,          | staatsraad,      |
|        | A. VANDENDRIESSCHE, | staatsraad,      |
| Mevr.  | S. VAN AELST,       | griffier.        |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**S. VAN AELST.**

**J. DE BRABANDERE.**